

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 6C/152/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716207836
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dalibor Miľan
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2019:6716207836.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom Mgr. Daliborom Miľanom v právnej veci žalobcu F. X., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom M. XXXX/XX, XXX XX C., občana SR, zast. JUDr. Ivom Osvaldom, advokátom AK Zvolen, so sídlom Trhová 1, 960 01 Zvolen, proti žalovaným: I.) M. X., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Q. XXXX/X, XXX XX C., občanovi SR, a II.) V. X., rod. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Q. XXXX/X, XXX XX C., občanke SR, obaja zast. JUDr. Ľubomírom Ivanom, advokátom AK Zvolen, so sídlom Námestie SNP 41, 960 01 Zvolen, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 4.940,- Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaní I.) a II.) sú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 2.779,01,- Eur spolu s 5,05 % úrokom z omeškania ročne:

- od 01. 06. 2015 zo sumy 213,77 Eur do zaplataenia
- od 01. 07. 2015 zo sumy 213,77 Eur do zaplataenia
- od 01. 08. 2015 zo sumy 213,77 Eur do zaplataenia
- od 01. 09. 2015 zo sumy 213,77 Eur do zaplataenia
- od 01. 10. 2015 zo sumy 213,77 Eur do zaplataenia
- od 01. 11. 2015 zo sumy 213,77 Eur do zaplataenia
- od 01. 12. 2015 zo sumy 213,77 Eur do zaplataenia
- od 01. 01. 2016 zo sumy 213,77 Eur do zaplataenia
- od 01. 02. 2016 zo sumy 213,77 Eur do zaplataenia
- od 01. 03. 2016 zo sumy 213,77 Eur do zaplataenia

a 5 % úrokom z omeškania ročne:

- od 01. 04. 2016 zo sumy 213,77 Eur do zaplataenia
- od 01. 05. 2016 zo sumy 213,77 Eur do zaplataenia
- od 01. 06. 2016 zo sumy 213,77 Eur do zaplataenia

a to všetko do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

III. Súd p r i z n á v a žalovaným I.), II.) nárok na náhradu trov druhoinštančného konania voči žalobcovi vo výške 100 %, ktoré je p o v i n n ý zaplatiť do 15 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia o výške náhrady.

IV. Súd n e p r i z n á v a žiadnej sporovej strane náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal žalobou voči žalovaným zaplata sumy 4.940,- Eur titulom bezdôvodného obohatenia spolu s príslušným úrokom z omeškania zo splatných čiastkových súm. Pre prípad úspechu si uplatnil náhradu trov konania.

2. Žalovaní I.), II.) prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadali žalobu zamietnuť a taktiež pre prípad úspechu v konaní si uplatnili náhradu trov konania.

3. Súd na základe skutkových tvrdení uvádzaných v odôvodnení podanej žaloby/návrhu na vydanie platobného rozkazu zo dňa 16. 06. 2016, listinnými dôkazmi a to fotokópiou platobného rozkazu 6C/167/2015-13 zo dňa 16. 07. 2015, odhadom ceny prenájmu rodinného domu zo dňa 21. 06. 2016 spoločnosťou SEVOReal s. r. o. Zvolen, oznámenia trhovej ceny nájmu nehnuteľnosti zo dňa 21. 06. 2016 spoločnosťou AKM Reality Plus, s. r. o. Zvolen, rozsudku Okresného súdu Zvolen 8C/192/2010-405 zo dňa 27. 09. 2016, platobného rozkazu zo dňa 27. 01. 2017, odporu zo dňa 23. 02. 2017, vyjadrenia žalobcu zo dňa 06. 04. 2017, vyjadrenia žalovaných zo dňa 08. 06. 2017, oznámenia trhovej hodnoty zo dňa 06. 06. 2017 spoločnosťou ABC realitná s. r. o. Zvolen, stanovenia trhovej ceny nájmu nehnuteľnosti zo dňa 02. 06. 2017 spoločnosťou K4 International, s. r. o., Banská Bystrica, uznesenia Krajského súdu Banská Bystrica 14Co/31/2018 zo dňa 02. 04. 2019, ústnych prednesov zástupcov strán sporu, výsluchom žalovaných I.), II.), procesných podaní právneho zástupcu žalobcu zo dňa 17. 05. 2019, právneho zástupcu žalovaných zo dňa 07. 05. 2019 zistil nasledovné:

4. Žalobca je spoluvlastníkom nehnuteľnosti vedenej na Okresnom úrade Zvolen - katastrálnom odbore na LV č. XXXX ako parc. G. XXXX/X - zast. plochy a nádvorí o výmere 565 m², parc. G. XXXX/XX - záhrady o výmere 122 m² a domovej nehnuteľnosti súp. č. XXXX na parc. G. XXXX/X, pre okres, obec a kat. úz. C. a to v podiele 1-ici k celku. Spoluvlastníkom druhého spoluvlastníckeho podielu vo výške 1-ici k celku je brat žalobcu Q. X.. Dotknutá domová nehnuteľnosť sa skladá z dvoch bytových jednotiek s tým, že jednu obýva brat žalobcu Q. X. so svojou rodinou a druhú žalovaní I.), II.) (syn a nevesta brata žalobcu). Žalobca ako dôvod podanej žaloby uviedol, že žalovaní užívali a obývali domovú nehnuteľnosť bez toho, aby im svedčilo vlastnícke/spoluvlastnícke právo k nej, resp. bez toho, aby mali uzavretú platnú nájomnú zmluvu s vlastníkom/spoluvlastníkom(-mi) dotknutej nehnuteľnosti.

5. Žalobca tvrdil, že žalovaní mu neplatia žiadne nájomné za užívanie danej nehnuteľnosti, pričom užívali tú časť domovej nehnuteľnosti - bytovú jednotku a spoločné priestory, ktoré užíval žalobca do času, pokiaľ nebol nútený sa z domu vysťahovať v dôsledku nezhôd s bratom Q.. Bytové priestory ktoré užívali žalovaní I.), II.) predstavujú rozmiestnením a výmerou 3-izbový byt so spoločnými priestormi. Nehnuteľnosť je podpivničená, má záhradu, dvor a garáž. Žalobca ako spoluvlastník využíval výmeru o veľkosti 115,623 m². Práve z uvedeného skutkového stavu si žalobca už v minulosti uplatnil voči žalovaným I.), II.) nárok na vydanie sumy 9.120,- Eur titulom bezdôvodného obohatenia spolu s úrokom z omeškania. O návrhu na vydanie platobného rozkazu rozhodol Okresný súd Zvolen v konaní vedenom pod sp. zn.: 6C/167/2015, kedy vydal vo veci platobný rozkaz a zaviazal oboch žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia žalovanú sumu vo výške 9.120,- Eur spolu s úrokom z omeškania. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 22. 09. 2015 a vykonateľnosť dňa 16. 05. 2016.

6. Pretože žalovaní stále užívali predmetnú domovú nehnuteľnosť, žalobca sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia za obdobie od 01. 05. 2015 do 31. 05. 2016 (13 mesiacov po 380,- Eur) z celkovej výšky 4.940,- Eur. O nároku žalobcov súd rozhodol rozsudkom 6C/152/2016 zo dňa 11. 09. 2017, pričom žalobe vyhovel v celom rozsahu. Zároveň súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovaným I.), II.) vo výške 100 %. Proti tomuto rozhodnutiu žalovaní podali odvolanie, pričom súd druhej inštancie uznesením 14Co/31/2018 -117 dňa 02. 04. 2019 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Druhojná inštancia v zásade poukázal na to, že súd prvej inštancie pri vypracovaní rozhodnutia v časti odôvodnenia sa dôsledne neriadil ustanovením § 220 ods. 2 CSP, pričom neuviedol, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie. V ďalšom konaní sa mal prvoinštančný súd vysporiadať v odôvodnení so všetkými námietkami žalovaných uvedených v priebehu konania pred súdom prvej inštancie, predovšetkým s námietkou aktívnej legitímácie žalobcu, ktorý sa ako podielový spoluvlastník domáhal vydania bezdôvodného obohatenia od žalovaných titulom užívania časti nehnuteľnosti, ktoré je v podielovom spoluvlastníctve žalobcu a jeho brata. Po vyriešení si otázky vecnej legitímácie sa súd vysporiada s námietkami žalovaných o tom, že medzi stranami existovala dohoda o bezplatnom užívaní časti nehnuteľnosti.

Následne mal zistiť, či si žalovaní užívali predmetnú nehnuteľnosť neoprávnene, potom mal posúdiť, či u žalovaných došlo k bezdôvodnému obohateniu sa na úkor žalobcu ak áno, tak v akom rozsahu.

7. Splnomocnený zástupca žalovaných I.), II.) uviedol, že sa v celom rozsahu pridržiava skutočností uvedených v rámci predzrušujúceho konania. Pokiaľ ide o základ nároku, namietal žalobcov titul na vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu, že jednak užívanie časti nehnuteľnosti alebo nehnuteľnosti žalovanými bolo predmetom ústnej dohody, na čo poukázal už v predzrušujúcom konaní. Pokiaľ ide o výšku nároku, poukázal na predložené potvrdenie realitnej kancelárie, ktorá uviedla inú výšku nájmu ako bol ten, ktorý predložil žalobca. Opäť namietal aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu byť účastníkom v tomto spore na strane žalujúcej strany a to z toho dôvodu, že súčasne na strane žalobcu nevystupuje aj druhý spoluvlastník - brat žalobcu (otec žalovaného I.). Podľa jeho názoru, v prípade ak sa žalobca chcel domáhať vydania bezdôvodného obohatenia, mal na strane žalobcu/žalovaného vystupovať aj jeho brat. Taktiež tvrdil, že nie je pravdou, žeby žalovaní užívali nehnuteľnosť bez právneho dôvodu vzhľadom k tomu, že svoje užívacie právo si odvodzovali od svojho vzťahu k druhému spoluvlastníkovi, ktorý je otcom žalovaného I.) a v dotknutom rodinnom dome žije spolu so svojou rodinou. V závere poukázal na to, že v čase rozhodovania vo veci samej už reálne podielové spoluvlastníctvo neexistovalo, pretože došlo k jeho vyporiadaniu, kde výlučným vlastníkom dotknutej nehnuteľnosti sa stal žalobcov brat. Aj toto právny zástupca žalovaného považoval za prvok popierajúci vecnú aktívnu legitimáciu žalobcu v spore.

8. Žalovaný I.) vo svojej výpovedi uviedol len to, že sa pridržiava prednesu splnomocneného právneho zástupcu. Zároveň zdôraznil, že v inkriminovanom čase v predmetnom dome so svojou rodinou ani nebyval.

9. Žalovaná II.) potvrdila predchádzajúci prednes svojho manžela a taktiež tvrdila, že v rozhodnom období v dotknutej nehnuteľnosti nebyvali, pretože bývali u jej rodičov.

10. Podľa § 77 ods. 1 Civilného sporového poriadku („CSP“), nerozlučné spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca alebo žalovaný; procesný úkon jedného z nich platí i pre ostatných.

11. Podľa § 78 ods. 1 CSP, nútené spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom osobitný predpis vyžaduje pre úspech v spore účasť všetkých subjektov právneho vzťahu.

12. Podľa § 187 ods. 1 CSP, za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov.

13. Podľa § 187 ods. 2 CSP, dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie a obhliadka. Ak nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

14. Podľa § 60 CSP, stranami sú žalobca a žalovaný.

15. Podľa § 61 CSP, procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

16. Podľa § 62 CSP, ak strana nemá procesnú subjektivitu, súd konanie zastaví.

17. Kto je účastníkom konania vymedzuje procesné právo, kto je však vecne legitimovaný, vymedzuje výlučne hmotné právo, pričom vecnou legitimáciou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, podľa ktorého účastník je subjektom práva (povinnosti), ktoré je predmetom konania. Nedostatok vecnej legitimácie znamená, že niekto kto o sebe tvrdí že je nositeľom hmotného oprávnenia, alebo o ktorom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, nie je nositeľom hmotného oprávnenia (hmotnoprávnej povinnosti), o ktoré v konaní ide. Môže sa stať, že žalobu podá osoba, ktorá síce tvrdí svoje hmotnoprávne oprávnenie, ale nie je jeho nositeľom. Potom ide o nedostatok aktívnej legitimácie, dôsledkom ktorého je zastavenie konania. Pokiaľ ide o inštitút spoločenstva, o nerozlučné spoločenstvo ide vždy tam, kde sa účinok rozsudku musí vzťahovať na všetkých spoločníkov, teda tam, kde podľa

hmotného práva je právo alebo povinnosť, o ktorom v konaní ide nerozdielnej povahy. Súčasne vždy v takýchto prípadoch sa jedná aj o spoločenstvo nútené.

18. Po vykonanom dokazovaní súd zistil tento skutkový stav: V konaní bolo nepochybne preukázané, že v inkriminovanom období bol žalobca podielovým spoluvlastníkom k nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom sporu vo výške podielu 1-ici k celku. Druhým podielovým spoluvlastníkom v tej istej výške podielu bol jeho brat, otec žalovaného I.) a svokor žalovanej II.). pokiaľ ide o namietanú aktívnu legitimáciu je nepochybné, že žalobcovi zo zákona svedčila vecná aktívna legitimácia, ktorá neodškriepiteľne vyplývala z jeho právneho statusu a to podielového spoluvlastníka k nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom sporu. Nie je pravdou tvrdenie splnomocneného zástupcu žalovaných, že v spore mal byť na strane žalobcu vystupovať aj jeho brat, resp. mal vystupovať na strane žalovaných ako ďalší účastník. Na strane žalobcu bolo zrejme nelogické, aby otec žalovaného I.) žaloval vlastného syna a svoju nevestu a domáhal sa vydania bezdôvodného obohatenia. Naproti tomu žalobca ako podielový spoluvlastník (v prípade ak by s podanou žalobou druhý spoluvlastník nesúhlasil) nemal inú možnosť domôcť sa vydania bezdôvodného obohatenia voči tým, na úkor ktorých bezdôvodné obohatenie vzniklo len podaním žaloby na príslušný súd. Ak by zákon v tomto prípade podmieňoval úspech žalobcu v spore tým, že musia obaja podieloví spoluvlastníci vystupovať na strane žalobcov a domáhať sa na každého z nich pripadajúceho podiel bezdôvodného obohatenia, v praxi by takáto situácia málokedy nastala, súd skôr zdieľa názor, žeby k takémuto sporu nikdy nedošlo, pretože, pokiaľ sú vzťahy medzi otcom a svojim dieťaťom dobré je nelogické, aby sa s ním súdil a podal voči nemu žalobu (samozrejme v prípade ak by sa jednalo o nájom). V takomto prípade by sa žalobca nikdy nedomohol peňažnej odplaty voči tomu, kto bez právneho titulu užíva jeho spoluvlastnícky podiel. Pokiaľ ide o účasť žalobcovho brata na žalovanej strane, opäť je na vôli žalobcu, ktorý je „pánom sporu“, či sa bude domáhať vydania bezdôvodného obohatenia voči všetkým, alebo len voči konkrétnym osobám podľa vlastného uváženia, samozrejme s úpravou výšky podielu bezdôvodného obohatenia. Súd teda považoval na základe uvádzaných skutočností žalobcu za vecne aktívne legitimovaného na podanie predmetnej žaloby. Pokiaľ ide o údajnú dohodu medzi stranami sporu o bezplatnom užívaní časti nehnuteľnosti, opäť žalovaní I.), II.) len tvrdili, že takáto ústna dohoda existovala, pričom však nenavrhli žiaden relevantný dôkaz na preukázanie svojho tvrdenia. Ak žalovaná II. uviedla vo svojej výpovedi, že v inkriminovanom čase bývala s manželom u rodičov, nič jej nebránilo navrhnúť tieto osoby ako svedkov a vypočuť ich tomuto tvrdeniu. Takýto návrh na doplnenie dokazovania žalovaná nenavrhla. Na základe uvedeného je dôsledkom daného právneho stavu neoprávnenosť užívania nehnuteľnosti žalovanými I.), II.) a to vo vzťahu k spoluvlastníkovi dotknutej nehnuteľnosti (žalobcovi). Pokiaľ súd skonštatoval tento stav možno následne tvrdiť, že zo strany žalovaných I.), II.) preukázateľne došlo k bezdôvodnému obohateniu sa na úkor žalobcu.

19. Pri výške bezdôvodného obohatenia, súd vychádzal z toho, že žalobca a jeho brat v predmetnom období boli podieloví spoluvlastníci dotknutej nehnuteľnosti každý v ideálnej polovici k celku. Každému z nich teda náležala 1-ica v ideálnom pomere. Žalobcovi vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia jednak vo vzťahu k druhému podielovému spoluvlastníkovi (jeho bratovi) vo výške 1-ici a súčasne aj voči žalovaným I.) a II.) taktiež rovnako vo výške 1-ice. Zároveň vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1-ici aj žalobcovmu bratovi vo vzťahu k žalovaným I.) a II.). To, že žalobca si neuplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia voči svojmu bratovi a súčasne jeho brat si neuplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia voči svojmu synovi a neveste neznamena, že žalobca si svoj nárok nemohol uplatniť proti žalovaným I.), II.) avšak jeho nárok, vzhľadom na podielové spoluvlastníctvo bol len vo výške 1-ice z tejto 1-ice. V konaní žiadna sporová strana nepredložila iný dôkaz, ktorý by mal silu právnej listiny preukazujúcej legitímnu výšku nájmu porovnateľných nehnuteľností v danej lokalite; preto súd vychádzal opätovne z odborného vyjadrenia 80/2017, vypracovaného E.. U. Z., znalkyňou z odboru stavebníctvo, pozemné stavby: odhad hodnoty nehnuteľností a to zo dňa 28. 07. 2017. Znalkyňa v časti III. záveru ako odborne spôsobilá osoba uviedla, že výška všeobecnej hodnoty nájmu celej nehnuteľnosti (bez stavieb garáží) je 855,09 Eur/mesiac. Výsledná všeobecná hodnota nájmu jednotlivých spoluvlastníckych podielov (1/2-ica) potom predstavuje sumu 427,54 Eur. Túto sumu boli povinní v zásade žalovaní I.) a II.) platiť podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti ktorú žalovaní užívali. Polovica z tejto čiastky predstavuje sumu 213,77 Eur, ktorú mali/mohli žalovaní I.) a II.) mesačne platiť žalobcovmu bratovi a druhú polovicu ktorú mali žalovaní I.), II.) mesačne platiť žalobcovi ako druhému podielovému spoluvlastníkovi. To, že druhý podielový spoluvlastník (otec žalovaného I.) nepožadoval od svojho syna nájomné, neznamena však vylúčenie povinnosti platiť druhú časť nájomnej sumy druhému podielovému spoluvlastníkovi. Pretože

tak žalovaní I.) a II.) neurobili, súd mal za to, že žaloba žalobcu je plne legitímna a opodstatnená a preto zaviazal žalovaných I.) a II.) k povinnosti zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 2.779,01 Eur ako súčet súm mesačného nájomného za obdobie od 01. 06. 2015 do 30.06.2016 (213,77 Eur x 13).

20. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

21. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatkov z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. V rozhodnom období bola výška úroku z omeškania 5,05 % a pretože sa žalovaní I.), II.) dostali do omeškania s plnením peňažného dlhu, súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne z každej nezaplatenej sumy bezdôvodného obohatenia odo dňa jej splatnosti do jej úhrady.

23. Pretože sa žalobca domáha sumy 4.940,-Eur a súd mu priznal len sumu 2.779,01 Eur, v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

24. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

25. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

26. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

29. S poukazom na výsledok sporu a čiastočný úspech tak jednej ako aj druhej sporovej strany, súd o trovách prvoinstančného konania rozhodol tak, ako to vyplýva z výrokovej časti rozsudku. Pretože žalovaní I.), II.) boli v odvolacom konaní úspešní, súd im priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov druhoінstančného konania vo výške 100 %, ktoré je povinný im zaplatiť v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia o výške náhrady.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v 2 vyhotoveniach (§ 355 ods.1 CSP a § 362 ods.1 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 CSP nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 360 ods.1 CSP)

V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359 CSP (§ 360 ods.2 CSP).

Lehota na podanie odvolania plynie od doručenia rozhodnutia intervenientovi (§ 360 ods.3 CSP).

Prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 361 ods.1 CSP).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods.2 CSP).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty podľa ods. 1 preto, že odvolateľ sa spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje

poučenie o lehote na podanie odvolania alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia rozhodnutia (§ 362 ods.3 CSP). Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na nepríslušnom súde preto, že odvolateľ sa spravoval nesprávnym poučením o súde príslušnom na podanie odvolania. To platí aj vtedy, ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o súde príslušnom na podanie odvolania (§ 362 ods.4 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods.1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods.2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods.3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd (§ 367 ods.1 CSP).

Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu (§ 367 ods.2 CSP).

Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 ods.3 CSP).

Osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia (§ 368 CSP).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova (§ 369 ods.1 CSP).

Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania (§ 369 ods.2 CSP).

Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví (§ 369 ods.3 CSP).

Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 ods.4 CSP).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia (§ 370 ods.1 CSP).

Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví (§ 370 ods.2 CSP).

Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 ods.3 CSP).

Žalobu nie je možné v odvolacom konaní meniť (§ 371 CSP).

V odvolacom konaní nie je možné uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok (§ 220 ods.1 CSP).